

РЕШЕНИЕ

№ 4247

гр. София, 30.09.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 14.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **2669** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 8, ал. 4 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (ЗДРОПБГДСРСБНА).

Образувано е по жалба от В. А. К. от [населено място] срещу решение № 180/26.01.2011 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (КРДОПБГДСРСБНА). В жалбата се поддържа, че актът е постановен в противоречие с материалноправни норми - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК. Жалбоподателят твърди, че в решението се съдържат неверни данни, тъй като никога не е давал съгласие да сътрудничи на органите на Държавна сигурност, не е подписвал документи и не е представял сведения. Твърди, че неправилно и в противоречие с разпоредбите на закона е извършена проверка относно неговата принадлежност, тъй като е освободен от Министерство на отбраната поради придобито право на пенсия, считано от 21.05.2010г., а принадлежността му към органите по чл. 1 от ЗДРОПБГДСРСБНА е разкрита в качеството му на лице, заемащо публична длъжност, считано от 25.05.2010г. Изразено е искане за отмяна на решението, в частта, с която е обявена принадлежността му към органите по чл. 1 от закона. Претендира присъждане на направените във връзка с делото разноски.

Ответникът - КРДОПБГДСРСБНА изразява становище за неоснователност на жалбата,

поддържа теза, че административният акт е законосъобразен, издаден в съответствие с материалния закон, при спазване на административнопроизводствените правила за издаването му и в съответствие с целта на закона.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорения административен акт и на посоченото в жалбата основание по чл. 146, т. 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

С решение № 180/26.01.2011 г. на КРДОПБГДСРСБНА е установена и обявена принадлежност към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА на жалбоподателя в производството пред настоящата инстанция В. А. К.. В решението са посочени трите имена, дата на раждане и място на раждане на В. К., имената на вербувалия го и ръководилия го служител – о.р. Т. Б.; структурата, в която е осъществявано сътрудничеството – ДС, управление III-V-III; качеството, в което е осъществявано сътрудничеството – резидент; псевдоним – Г.; документи, въз основа на които е установена принадлежността към органите по чл. 1; публичната длъжност, която е заемал – началник на сектор от 25.05.2010 г.

Като доказателства в производството пред настоящата инстанция са приобщени и документите, въз основа на които е установена принадлежността на жалбоподателя към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, а именно: копие от регистрационен дневник; картони обр. 4-2бр. и обр.6; писмо вх. № 2353/28.05.1990 г. за унищожаване с протокол рег. № 1228/10.05.1990 г. на личното дело на рез. Г..

Към жалбата е приложена декларация от Т. Н. Б., с която същият заявява, че офицер К. не е вербуван и ползван за нуждите на служба Държавна сигурност, а той в качеството си на оперативен работник е ползвал служебната му канцелария. Приложена е и заповед № КВ-230 от 14.05.2010г. на министъра на отбраната на Р. Б., с която е прекратено правоотношението за изпълнение на военна служба на полковник В. А. К. – началник отдел „Окомплектоване и отчет” в управление „Личен състав” на поделение 46430-С., както и заповед № 183/18.05.2010г. на командващ на Съвместното оперативно командване, с която, считано от 21.05.2010г. В. А. К. е отчислен от списъчния състав на Съвместното оперативно командване.

Допълнително, в съдебно заседание са представени:

писма рег. № 14-06-1075/06.04.2011г. и рег. № 14-06-1075/15.04.2011г. на министъра на отбраната на Р. Б., с които се пояснява, че в изпратения списък на лица, които заемат публични длъжности в Министерство на отбраната, считано от 25.05.2010г. е допусната неточност относно заеманата от В. А. К. длъжност, като е уточнено, че последната заемана длъжност от лицето е „Началник отдел „Окомплектоване и отчет” в управление „Личен състав” в Съвместното оперативно командване, а периодът на заемане на длъжността е 09.09.2009г. до 21.05.2010г.

писмо рег. № 13-00-1896/08.06.2011г. на директор на Дирекция Управление на човешките ресурси при Министерство на отбраната на Р. Б., с което се потвърждава, че в списъка на лица, заемащи публични длъжности, изпратен на КРДОПБГДСРСБНА е допусната техническа грешка, изразяваща се в това, че В. А. К. е посочен като заемаш длъжност „началник сектор в Главна дирекция Инфраструктура на отбраната” и длъжността следва да се чете „Началник отдел „Окомплектоване и отчет” в управление „Личен състав” в Съвместното оперативно командване.

удостоверение № 120-2327/19.05.2011., издадено от началник щаб на Съвместното оперативно командване, с което се удостоверява, че за периода 09.09.2009г. –

21.05.2010г. В. А. К. е изпълнявал длъжност „Началник отдел „Окомплектоване и отчет” в управление „Личен състав” в Съвместното оперативно командване.

По делото са приети свидетелските показания на Т. Н. Б.. Същият установява, че е ползвал служебната канцелария на В. К., който е бил старши началник в производствено - техническия отдел. Канцеларията е била постоянно отключена и подходяща за провеждане на срещи. Свидетелят е ползвал същата за провеждане на срещи, както с агенти, така и с целия личен състав. След като К. е напуснал този обект свидетелят Б. също е заминал и след това не са се срещали с жалбоподателя. Свидетелят заявява, че В. К. не е подписвал декларация за сътрудничество и не е бил резидент. Свидетелят Б. е регистрирал по своя инициатива В. К., тъй като му е била необходима определена бройка вербувани лица.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Видно от представеното по делото копие от известие за доставяне, оспореното решение е връчено на В. К. на 24.02.2011 г., а настоящата жалба е подадена чрез КРДОПБГДСРСБНА на 08.03.2011 г., от което следва, че е спазен преклузивния срок по чл. 152, ал. 1 от АПК. Жалбата е подадена от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е основателна по следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган-КРДОПБГДСРСБНА. Решението е подписано от всички присъствали на заседанието членове на комисията, при наличие на изискуемия кворум, посочено е и правното основание за издаването му - чл. 26, ал. 1, т. 2 и 3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, съдържат се и реквизитите по чл. 29, ал. 2, т. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.

Комисията е обявила принадлежността на В. К. към органите по чл. 1 в съответствие с чл. 2 от закона съобразно източниците на информация по чл. 2, т. 2 от закона.

Решението на комисията съдържа данните по чл. 29, ал. 2, т. 2 от закона, а именно трите имена на лицето по документ за самоличност; дата и място на раждане; трите имена на вербувания и ръководилия го щатен или нещатен служител; структурата или структурите, в които е осъществявано сътрудничеството; качеството, в което е осъществявано сътрудничеството; използваните псевдоними и документите, въз основа на които е установена принадлежността към органите по чл. 1; кога е снето от действащия оперативен отчет, както и публичната длъжност или публичната дейност, която е заемало или извършвало или заема или извършва по време на проверката. По този начин се установява неговата принадлежност към органите по чл. 1 от закона като щатен служител.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и по-конкретно, чл. 26, ал. 2 от АПК – липса на уведомяване за започване на производството по издаване на решението и чл. 34, ал. 1 от АПК – лишаване от възможност за участие в производството по издаване на оспорения акт. Това е така, тъй като съгласно чл. 25, ал. 1 от закона, обстоятелството на принадлежност към органите по чл. 1 от закона се установява въз основа на документи, съдържащи се в информационните фондове.

Съгласно чл. 1, ал. 2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, обявяването на принадлежност на български граждани, заемащи публични длъжности или извършващи публични дейности към органите по чл. 1 (органите на Държавна сигурност и на разузнавателните служби на Българската народна армия, включително на техните предшественици и правопреемници) се извършва при условията и по реда на този

закон. Следователно, първото изискване за обосноваване приложимостта на посочената разпоредба е лицето да заема публична длъжност или пък да извършва публични дейности. Съгласно чл. 26, ал. 1, т. 2 и 3 от ЗДРОПБГДСРСБНА, установяване на принадлежност към органите по ал. 1 е задължително за лица, заемали публични длъжности от 10 ноември 1989 г. до влизането в сила на този закон и за лица, заемали публични длъжности или извършващи публична дейност към деня на влизане в сила на този закон. Съгласно чл. 3, ал. 1, т. 15 от закона (в редакцията на разпоредбата, действаща към момента на приемане на оспореното решение), публични длъжности са началникът и заместник-началникът на отбраната, командващият съвместното оперативно командване, началниците и заместник-началниците на щабовете по подготовката на сухопътните войски, военновъздушните и военноморските сили и началникът на щаба по осигуряването и поддръжката, а съгласно т. 26 от същата разпоредба публични длъжности са и главните секретари, генералните директори, заместник генералните директори, главните директори, заместник главните директори, директорите, заместник-директорите, началниците на отдели и началниците на сектори в централната и териториалната администрация на изпълнителната власт.

На основание чл. 21, ал.2 от ЗДРОПБГДСРСБНА, от министъра на отбраната на Р. Б. е предоставена информация, че заеманата от В. А. К. длъжност е „Началник отдел „Окомплектоване и отчет” в управление „Личен състав” в Съвместното оперативно командване, в периода 09.09.2009г. – 21.05.2010г. В открито съдебно заседание, проведено на 18.05.2011г. жалбоподателят е оспорил истинността на писмо рег. № 14-06-1075/15.04.2011г. на министъра на отбраната. Съдът намира, че истинността на цитирания документ не е оборена в настоящото производство. В съдебното заседание, проведено на 14.09.2011г., от страна на жалбоподателя са представени доказателства: писмо рег. № 13-00-1896/08.06.2011г. на директор на Дирекция Управление на човешките ресурси при Министерство на отбраната на Р. Б. и удостоверение № 120-2327/19.05.2011., издадено от началник щаб на Съвместното оперативно командване, с които се потвърждава съдържащата се в писмото на министъра на отбраната информация, че В. А. К. е заемал длъжност „Началник отдел „Окомплектоване и отчет” в управление „Личен състав” в Съвместното оперативно командване, в периода 09.09.2009г. – 21.05.2010г.

Превид така установеното, настоящата инстанция намира, че незаконосъобразно е извършено задължително установяване на принадлежността към органите по чл. 1 от ЗДРОПБГДСРСБНА на жалбоподателя на основание чл. 26, ал. 1, т. 2 и 3 от ЗДРОПБГДСРСБНА, тъй като не е установено, че същият е заемал публична длъжност по смисъла на чл. 3 от 10 ноември 1989 г. до влизането в сила на закона или да е заемал публична длъжност или извършвал публична дейност към деня на влизане в сила на ЗДРОПБГДСРСБНА – 22.12.2006 г. В случай, че замисълът на законодателя е бил комисията да установява задължително принадлежност към органите по чл. 1, независимо от времето, по което е заемана публична длъжност, то е следвало да бъде изразен чрез съответна промяна и в текста на чл. 26, ал. 1 от ЗДРОПБГДСРСБНА.

Следователно, обжалваното решение е незаконосъобразно в частта, в която е установена и обявена принадлежността на В. А. К. към органите по чл. 1 от ЗДРОПБГДСРСБНА и като такова следва да бъде отменено в тази част.

При този изход на спора и предвид изричната претенция, заявена от процесуалния представител на жалбоподателя, на основание чл. 143, ал.1 от АПК, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените във връзка с делото разноски, включително

възнаграждение за един адвокат.

Воен от изложено и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд
София – град, Първо отделение, 16 –ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. А. К. решение № 180/26.01.2011 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, в частта, с която е установена и обявена принадлежността на жалбоподателя към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.

ОСЪЖДА Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия да заплати на В. А. К., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] сума в размер на 190 (сто и деветдесет)лв, представляваща направените разноси във връзка с делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: